

καυλοτομή

Κυριακή, 8 Απριλίου 2012

5:37 πμ

Κατά τις μαρτυρίες των ιστορικών, οι ένοχοι παιδεραστίας δεν θανατώνονταν πάντοτε. Συχνά τους επιβαλλόταν η ποινή της «**καυλοτομής**» ή καυλοκοπής, της αποκοπής δηλαδή του πέους, πιθανότατα κάτω από την επίδραση μιας ιδέας ειδικής προλήψεως.

Βλ. 680 Σπύρ. Τρωϊάνου "ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ" σ.193.

Την ίδια τιμωρία υφίσταντο και οι **αλογευόμενοι** (κτηνοβάτες) όπως μαρτυρεί η Εξάβιβλος του Αρμενοπούλου.

Επέζησε το επώνυμο **Κοτσοβίλλης** ετυμολογούμενο από το κο[υ]τσός=κοψός και βίλλος=πέος.

Κουτσο-: προθεμα συνθέτων λέξεων

αυτός που έχει κομμένο ή κατεστραμμένο ή χλωλό ή σπασμένο το αντικείμενο ,συνήθως μέλος που δηλώνει το δεύτερο συστατικό της σύνθετης λέξης.

Κουτσοδόντης , κουτσοφλέβαρος, κούτσαυλος (αυλός=κνήμη), κουτσοπερνώ, κουτσοπίνω κα
Στις προσπάθειες να "διορθωθεί κάπως" το επώνυμο έχουμε το κοψό- να γίνεται κοτσο- αλλά και κοστο-
Κοτσο-βίλλης, κοστο-μήρης , κοστο-βάρης (από το κουτσοσ και βαρύς) κα.

βίλλος (ό) : (Λατ.villus: τριχωτό)

πέος, ψωλή, πούτσος

s.m. penis, prick

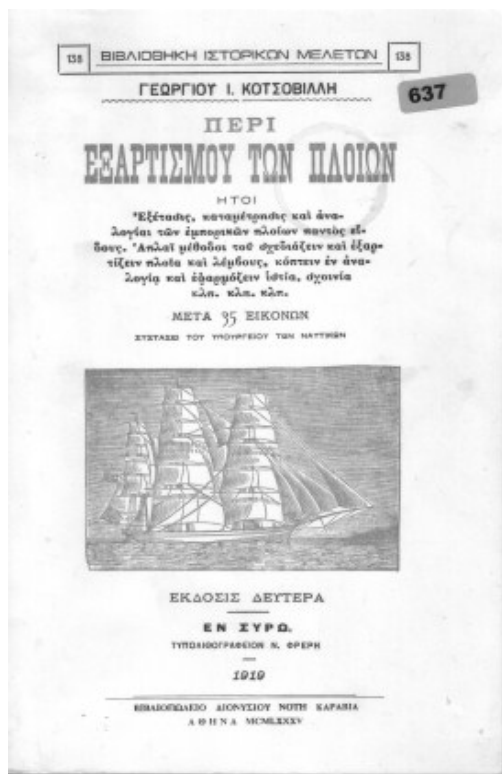
πβλ. λοιπά επώνυμα Βηλαράς βλ. 184 ΡΟΗΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥ, ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΙΔΙΩΜΑ. ΙΩΛΚΟΣ, 2001

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Φαίνεται ότι η ποινή εκτελείτο με μέριμνα ώστε ο τιμωρούμενος να μην πεθάνει από αιμορραγία.

Επειδή ο τιμωρούμενος διαπομπεύεται η **καυλοτομή ή καυλοκοπή** γίνονταν γνωστή σε όλους. Αλλιώς δεν θα επιζούσε το επώνυμο. Ο **βίλλος**, εκτετμημένος ή μη, δεν επιδεικνύεται κάθε μέρα. Μόνο κατά την εκτέλεση της ποινής μαθεύονταν το πάθημα. Ο **βίλλος** κόβονταν και το παρατσούκλι κολλούσε.

Αντιθέτως η **βίλλα** (η αρχαία έπαυλις) επιδεικνύεται στους πάντες , αλλά στην πολεοδομία παρουσιάζεται ως αναψυκτήριο.

Ο Θουκυδίδης χρησιμοποιεί την λέξη **αποκαυλίζω** και να δηλώσει την καυλοκοπιαν σεμνοτέρου μερους:

] ἄμα δὲ τῇ χῶσει καὶ μηχανὰς προσῆγον οἱ Πελοποννήσιοι τῇ πόλει, μίαν μὲν ἢ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἐφόβησεν, ἄλλας δὲ ἄλλη τοῦ τείχους, ἃς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεισι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνεγκύσαντες ἐγκαρσίαις, ὅποτε προσπεσεῖσθαί πη μέλλοι ἢ μηχανή, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεισι καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες, ἢ δὲ ρύμη ἐμπίπτουσα **ἀπεκαύλιζε** τὸ προὔχον τῆς ἐμβολῆς.